

دکتر رابرت ای. پترسون، الهیات لوقا - اعمال رسولان جلسه ۱۴، پترسون، کلیسا در اعمال رسولان، بخش ۱

من دکتر رابرت ای. پترسون هستم در تدریسش در مورد الهیات لوقا - اعمال رسولان. این جلسه ۱۴، پترسون، کلیسا در اعمال رسولان، بخش ۱ است.

ما به سخنرانی‌هایمان در مورد لوقا و الهیات ادامه می‌دهیم و به مطالعه اعمال رسولان ادامه می‌دهیم.

بیاید خداوند را بجوییم. پدر عزیز، از کلامت سپاسگزارم. از ثبت گسترش انجیل در کلیسای اولیه در اعمال رسولان سپاسگزارم. ما را برکت ده و در ذهن و قلب ما کار کن، دعا می‌کنیم، از طریق عیسی مسیح واسطه. آمین.

ما مقدمه‌ی اف. اف. بروس بر کتاب اعمال رسولان را در تفسیر بین‌المللی جدیدش بر عهد جدید و سپس مقدمه‌ای محکم با مضامین و ایده‌های مهم فراوان را در کتاب پیام اعمال رسولان اثر دنیس جانسون دیده‌ایم.

حالا می‌خواهیم نگاهی به کتاب خود، «کلیسا در اعمال رسولان»، بیندازیم. مرور کلی. خوب، اجازه دهید قبل از مرور کلی، کمی بخوانم.

لوقا یک داستان بزرگ را در دو کتاب، انجیل خود و اعمال رسولان نوشت. این به دلایل مختلفی صادق است، اما سه دلیل برجسته هستند. اول، همانطور که بارها دیده‌ایم، پیشگفتارهای لوقا و اعمال رسولان نیت لوقا را از نوشتن نشان می‌دهند.

«ما با هاوارد مارشال موافقیم که مقدمه انجیل «احتمالاً به هر دو بخش این اثر دو جلدی اشاره دارد. لوقا، مورخ و متکم، صفحه ۴۰. علاوه بر این، مقدمه اعمال رسولان به انجیل لوقا به عنوان «روایت اول» اشاره می‌کند.

اعمال رسولان ۱:۱ تا ۳. اجازه دهید آن را از نسخه الکترونیکی انجیل بگیرم. ای تئوفیلوس، در کتاب اول به تمام آنچه عیسی شروع به انجام دادن و تعلیم دادن کرد، پرداختم تا روزی که پس از آنکه به وسیله روح القدس به رسولانی که برگزیده بود، دستوراتی داد، به آسمان برده شد. او پس از رنج کشیدن، خود را با دلایل بسیار، زنده به ایشان نشان داد و در مدت چهل روز بر ایشان ظاهر شد و درباره پادشاهی خدا سخن گفت.»

دوم، لوقا و اعمال رسولان به هم مرتبط هستند زیرا انجیل به پایان می‌رسد و اعمال رسولان با اشاره به عروج عیسی آغاز می‌شود. در مقدمه اعمال رسولان، لوقا به خوانندگان یادآوری می‌کند که انجیل او نقل قولی درباره تمام کارهایی است که عیسی تا روزی که به آسمان برده شد، شروع به انجام و تعلیم آنها کرد. این به انتهای انجیل برمی‌گردد، جایی که لوقا می‌نویسد که عیسی آنها را ترک کرد و به آسمان برده شد، لوقا ۲۴:۵۱.

سوم، دلیل سوم اینکه چرا لوقا، یعنی اعمال رسولان، در واقع یک واحد است. ابتدای اعمال رسولان پیشگویی عیسی در انتهای انجیل لوقا را به انجام می‌رساند، جایی که پس از گفتن به شاگردان که آنها شاهدان او هستند، اعلام کرد و ببینید، من آنچه را که پدرم وعده داده بود برای شما می‌فرستم. در مورد شما، در شهر بمانید تا زمانی که از اعلی قدرت یابید، لوقا ۲۴:۴۹.

کتاب اعمال رسولان تماماً درباره شهادت حواریون دارای قدرت روح القدس به مسیح قیام کرده است. بنابراین، لوقا، اعمال رسولان را باید به دو صورت مطالعه کرد. به صورت جداگانه، انجیل لوقا، کتاب اعمال رسولان، و همچنین به صورت دو بخش از یک اثر، لوقا با خط فاصله اعمال رسولان.

طرح کلی کلیسا در اعمال رسولان. روح القدس رسولان را برای شهادت مجهز می‌کند، اعمال رسولان ۱. پیام کلیسای اولیه، اعمال رسولان ۲:۳۲ تا ۴۱. فعالیت‌های کلیسای اولیه، اعمال رسولان ۲:۴۲ تا ۴۷.

خدامان کلیسای اولیه، اعمال رسولان ۶، ۱ تا ۷. خدا غیریهودیان را نجات می‌دهد، اعمال رسولان ۱۰:۳۴ تا همانطور که قبلاً دیده‌ایم، یک گذار عظیم و بسیار مهم، نه تنها در کتاب اعمال رسولان، بلکه در ۴۸ داستان کل کتاب مقدس.

شماره شش، اعمال رسولان ۱۳. خدا در میان غیریهودیان در میان آزار و اذیت، حاکمانه عمل می‌کند، اعمال رسولان ۱۳:۴۴ تا ۵۲.

شماره هفت، فیض و وحدت در کلیسا، اعمال رسولان ۱۵:۶ تا ۱۱. شورای اورشلیم.

متن شماره هشت، نمونه پولس از خدمت کلیسا، اعمال رسولان ۲: ۱۸ تا ۳۲. و در نهایت، پولس در زندان است، اما انجیل در بند نیست، اعمال رسولان ۲۸، ۲۳ تا ۳۱. شماره یک، روح القدس رسولان را برای شهادت مجهز می‌کند، اعمال رسولان ۱، ۴ تا ۱۱.

عیسی در حالی که با آنها بود، به آنها دستور داد که از اورشلیم خارج نشوند، بلکه منتظر وعده پدر باشند که گفت: «شما از من شنیدید، زیرا یحیی با آب تعمید می‌داد، اما شما چند روزی بیشتر طول نخواهد کشید که با روح القدس تعمید خواهید یافت.» پس وقتی آنها جمع شدند، از او پرسیدند: «خداوند، آیا در این زمان پادشاهی را به اسرائیل بازخواهید گرداند؟» او به آنها گفت: «برای شما نیست که زمان‌ها یا زمان‌هایی را که پدر به اختیار خود تعیین کرده است، بدانید، بلکه وقتی روح القدس بر شما نازل شود، قدرت خواهید یافت و شاهدان من در اورشلیم و تمام یهودیه و سامره و تا اقصای زمین خواهید بود.» و چون این سخنان را گفت، در حالی که آنها نگاه می‌کردند، بالا برده شد و ابری او را از دیدگان آنها ناپدید کرد.

و در حالی که به آسمان چشم دوخته بودند، هنگامی که او می‌رفت، ناگاه دو مرد با جامه‌های سفید در کنارشان ایستادند و گفتند: ای مردان جلیلی، چرا ایستاده‌اید و به آسمان چشم دوخته‌اید؟ این عیسی که از میان شما به آسمان برده شده است، به همان روشی که او را به آسمان رفت، باز خواهد گشت. همان ابتدای اعمال رسولان، خوانندگان را به یاد دستورالعمل‌های عیسی به شاگردان در انتهای انجیل لوقا می‌اندازد که در اورشلیم بمانند تا زمانی که وعده پدر را بفرستد. اعمال رسولان ۱:۴. لوقا ۲۴:۴۹ نیز دقیقاً همان زبان وعده پدر است، ESV، را منعکس می‌کند. ترجمه.

در اورشلیم بمانند تا زمانی که وعده پدر، یعنی روح القدس، را در تازگی و قدرت برای آنها بفرستد. لوقا علاوه بر این، عیسی ابتدای لوقا را با اعمال رسولان 1 و 2 مرتبط می‌کند، جایی که می‌گوید، نقل. 24:49. قول کنید، زیرا یحیی با آب تعمید داد، اما شما در عرض چند روز با روح القدس تعمید خواهید یافت. اعمال رسولان 1:5. پیش‌بینی یحیی تعمید دهنده مبنی بر اینکه مسیح کلیسا را با روح القدس تعمید خواهد داد، در هر چهار انجیل آمده است، که امری غیرمعمول است.

این در هر چهار انجیل آمده است، در اعمال رسولان ۱ تکرار شده است، و سپس در اعمال رسولان ۲ عیسی با ریختن روح القدس بر کلیسا، پیشگویی را محقق می‌کند. به این ترتیب، به ویژه، دوباره، ارتباطی بین لوقا و اعمال رسولان وجود دارد. در اوایل، لوقا، یحیی تعمید دهنده را در لوقا ۳:۱۶ دارد که این جمله را

بیان می‌کند. بنابراین، لوقا ۱۶: ۳. پیشگویی یحیی تعمید دهنده مبنی بر اینکه مسیح، کلیسا را با روح تعمید خواهد داد.

لوقا ۲۴. یادآوری وعده پدر و آمدن روح القدس به اورشلیم. اعمال رسولان ۱. عیسی نبوت یوحنا را بازگو می‌کند.

بنابراین، بین آغاز و پایان لوقا و پایان لوقا و آغاز اعمال رسولان پیوندی وجود دارد. این چیزها به این شکل به هم مرتبط هستند. عیسی پیشگویی یوحنا را در اعمال رسولان ۱ تکرار می‌کند و آن را در اعمال رسولان ۲ به انجام می‌رساند. یعنی، انجیل‌ها کتاب اعمال رسولان، به ویژه لوقا را می‌طلبند.

آنها ناقص هستند. ناقص؟ آنها از مرگ و رستاخیز عیسی صحبت می‌کنند، که بخشی از تعریف انجیل است. باید برخی از آموزه‌ها و زندگی عیسی را در بر داشته باشد، اما آنچه ضروری است مرگ و رستاخیز اوست.

چطور می‌توانند ناقص باشند؟ آنها ناقص هستند، چون هر چهار تایی آنها پیش‌بینی می‌کنند که مسیح در حال تعمید کلیسا با روح القدس است، و او این کار را در هیچ انجیلی انجام نمی‌دهد. من از انجیل‌ها انتقاد نمی‌کنم وقتی می‌گویم که آنها از کتاب اعمال رسولان می‌خواهند که پیشگویی یوحنا را تحقق بخشد. و ما این چیزی را که در اعمال رسولان ۱ تکرار شده است، می‌بینیم. چطور می‌توانیم آن را از دست بدهیم؟ و سپس در اعمال رسولان ۲ به انجام رسیده است. خود این تحقق، شهادی بر زائران یهودی است که برای بنطیکاست به اورشلیم سفر کردند.

زیرا وقتی روح القدس رسولان را پر کرد، آنها به زبان‌های مختلف صحبت کردند و شنوندگان را شگفت‌زده کردند. زیرا هر یک از آنها اعمال عظیم خدا را به زبان مادری خود شنیدند. اعمال رسولان ۱: ۴ تا ۱۲

پطرس توضیح داد که آنچه آنها شنیدند، تحقق پیشگویی یوئیل بود. اینکه خدا در روزهای آخر روح خود را بر همه مردم خواهد ریخت. اعمال رسولان ۱: ۱۷، با استناد به یوئیل ۲: ۲۸ تا ۳۲

یوئیل ۲: ۲۸ تا ۳۲. و بعد از آن روح خود را بر همه بشر خواهم ریخت. پسران و دختران شما نبوت خواهند کرد.

پیران شما خواب‌ها و جوانان شما رؤیاها خواهند دید. در آن روزها، حتی بر غلامان و کنیزان نیز روح خود را خواهم ریخت.

و من در آسمان‌ها و زمین شگفتی‌ها را نشان خواهم داد. خون و آتش و ستون‌های دود. خورشید به تاریکی و ماه به خون تبدیل خواهد شد.

پیش از آنکه روز بزرگ و مهیب خداوند فرا رسد. و چنین خواهد شد که هر که نام خداوند را بخواند نجات خواهد یافت. زیرا در کوه صهیون و در اورشلیم کسانی خواهند بود که نجات خواهند یافت، چنانکه خداوند گفته است.

و در میان بازماندگان کسانی خواهند بود که خداوند آنها را فرا می‌خواند. موعظه پطرس که پس از آن آمد بسیاری را به سوی خداوند آورد، همانطور که در متن بعدی خواهیم دید. آن یازده نفر از عیسی پرسیدند که آیا او پادشاهی را به اسرائیل باز خواهد گرداند؟

او با ملایمت آنها را سرزنش کرد و با اشاره به اینکه نباید نگران تاریخ تحقق پیشگویی‌ها باشند، تمرکزشان را از نو تنظیم کرد. زیرا این کار پدر بود. اعمال رسولان ۱:۶ و ۷. در عوض، آنها باید بر وظیفه بشارت جهانی تمرکز می‌کردند.

اعمال رسولان ۱:۸. اما هنگامی که روح القدس بر شما نازل شود، قدرت خواهید یافت. شما در اورشلیم، در تمام یهودیه و سامره و تا اقصای زمین شاهدان من خواهید بود. آیه ۸. آنها فوراً نفهمیدند که سخنان عیسی به معنای شهادت دادن به غیریهودیان است، بلکه ترجیح دادند منظور آنها را شهادت دادن به یهودیان پراکنده بدانند.

تأکید بیش از حد بر اهمیت اعمال رسولان ۱:۸ دشوار است. ویلیام لارکین به درستی آن را یک فرمان و یک وعده می‌داند، زیرا همزمان هر دو را در خود دارد. این آیه قدرت روح و بشارت را به هم پیوند می‌دهد. همچنین یک طرح کلی جغرافیایی از پیشرفت انجیل ارائه می‌دهد و بنابراین کتاب اعمال رسولان را ترسیم می‌کند.

دیوید پترسون در تفسیر عهد جدید خود با عنوان «اعمال رسول زائر» توضیح می‌دهد: «عیسی کلمات و مفاهیم اشعیا ۴۹:۶ را تکرار می‌کند.» در یک نقل قول، وعده سلطنت خدا صرفاً احیای قوم اسرائیل نیست، «بلکه تجدید رسالت اسرائیل برای نورانی شدن برای ملت‌ها و تا اقصی نقاط زمین است. پترسون به «تیده تجلیل عیسی و احیای اسرائیل در اعمال رسولان ۱ اشاره می‌کند. مجله هاروارد تئولوژی ریویو ۷۹، صفحه ۲۸۶.

اعمال رسولان ۱:۸ پیشگویی و وعده‌ای است در مورد چگونگی تحقق این نقشه الهی، نه یک دستور. بقیه کتاب نشان می‌دهد که چگونه این اتفاق افتاد. ابتدا در اورشلیم، فصل‌های ۲-۷.

سپس در تمام یهودیه و سامره، باب‌های ۸-۱۲. و سپس تا اقصای زمین، باب‌های ۱۳-۲۸. در حالی که شاگردان نظاره می‌کردند، عیسی در ابری از دید ایشان عروج کرد و آنها همچنان نظاره می‌کردند.

دو فرشته با لباس‌های درخشان، حرفشان را قطع کردند و پرسیدند که چرا مدام به آسمان نگاه می‌کنند. گاهی اوقات، کتاب مقدس طنزآمیز است. اعمال رسولان ۱: ۹-۱۱.

آنها به اشتراک گذاشتند که همان عیسی که از نزد شما به آسمان برده شده است، به همان شکلی که شما او را در حال رفتن به آسمان دیدید، باز خواهد گشت. در آیه ۱۱، فرشتگان به شاگردان یادآوری کردند که عیسی باز خواهد گشت. مفهوم ضمنی این بود که شاگردان باید از نگاه کردن به آسمان دست بردارند و خود را با مأموریت بزرگ مشغول کنند.

بنابراین، قوم عهد جدید خدا کسانی هستند که او آنها را برای مأموریت تجهیز و مأمور می‌کند. روح القدس به آنها قدرت می‌دهد تا مژده را با دنیای گمشده به اشتراک بگذارند. قوم خدا همچنین کسانی هستند که مشتاق آمدن دوم مسیح هستند.

بنابراین، آنها مردمی رسالت‌گرا و آخرت‌گرا هستند. باخ ضمن بحث در مورد هدف نهایی اعمال رسولان ۱:۸ برای کلیسا، این بینش‌ها را برجسته می‌کند. نقل قول، عبارت «پایان زمین» در آن زمان، از نظر جغرافیایی و قومیتی، شامل همه مردم و مناطق است.

دعوت کلیسا این است که در جهت، مبلغ مذهبی و در تمرکز، آخرت‌شناسانه باشد. نقل قول نزدیک، دارل باخ، اعمال رسولان، تفسیر تفسیری بیکر بر عهد جدید صفحات ۶۵ و ۶۶. دومین متن ما در اعمال رسولان است که به قوم خدا در عهد جدید می‌پردازد، پیام کلیسای اولیه در اعمال رسولان ۲:۳۲-۴۱ است.

تمام این مدت، پطرس رهبر بوده است. او، او حرف‌های احمقانه‌ای زده است. او می‌گوید که هرگز به صلیب نخواهد رفت.

و عیسی می‌گوید، از من دور شو، شیطان. او، و سپس سه بار پروردگارش را انکار می‌کند و او را انکار می‌کند.

جلوی دخترچه‌های خدمتکار، که فقط برای من شگفت‌انگیز است. هرچند فکر کنم باید در آینه نگاه کنم. بنابراین، خدا او را می‌شکند، و عیسی او را در یوحنا ۲۱ احیا می‌کند.

همانطور که پطرس می‌خواهد با عیسی ملاقات خصوصی داشته باشد، از قایق بیرون می‌پرد و به حضور عیسی می‌رسد. عیسی او را از توبه‌ای سخت عبور می‌دهد و او را وادار می‌کند که سه بار عشق خود را به عیسی تأیید کند، که به نوعی قلب او را می‌شکند. اما پطرس در تمام این مدت رهبر بزرگی بوده است، اما اکنون به شیوه‌ای جدید و قدرتمند به روح‌القدس موهبت یافته است.

او نترس است و در کلیسای اولیه از جانب خدا بسیار مورد استفاده قرار می‌گرفت. اعمال رسولان ۲:۳۲-۴۱ حداقل بخشی از موعظه را شامل می‌شود، همانطور که تمام موعظه‌های اعمال رسولان، خلاصه‌ای از سخنان خود لوقا است. برادران، آیه ۲۹، می‌توانم با اطمینان در مورد پدرسالار داوود به شما بگویم که او هم مرد و هم دفن شد، و مقبره او تا به امروز با ماست.

بنابراین، چون پیامبر بود و می‌دانست که خدا برای او سوگند یاد کرده است، یکی از فرزندان خود را بر تخت سلطنت خواهد نشاند، دوم سموئیل ۷. او رستاخیز مسیح را از پیش دید و درباره آن سخن گفت، اینکه او در هادس رها نشد و جسمش فساد را ندید. این عیسی، آیه ۳۲، خدا او را برخیزانید و همه ما شاهد آن هستیم. این نوعی تعریف از رسول است.

پس چون در دست راست خدا بالا برده شد و وعده روح‌القدس را از پدر دریافت کرد، آنچه را که شما می‌بینید و می‌شنوید، ریخته است. زیرا خود داوود به آسمان‌ها صعود نکرد، بلکه خود می‌گوید: «خداوند به خداوند من گفت، در دست راست من بنشین تا دشمنانت را پای‌انداز تو سازم.» پس ای تمامی خاندان اسرائیل، یقین بدانید که خدا او را، همین عیسی را که شما مصلوب کردید، هم خداوند و هم مسیح قرار داده است.

وقتی این را شنیدند، دلشان ریش شد و به پطرس و سایر رسولان گفتند: «ای برادران، چه کنیم؟» «پطرس به ایشان گفت:» توبه کنید و هر یک از شما به نام عیسی مسیح برای آمرزش گناهان خود تعمید بگیرید و عطای روح‌القدس را خواهید یافت. زیرا این وعده برای شما و فرزندانان و همه کسانی است که دورند یعنی هر که خداوند خدای ما او را به سوی خود بخواند.» و با سخنان بسیار دیگر، شهادت داد و همچنان «آنها را نصیحت کرد و گفت:» خود را از این نسل کج‌رو نجات دهید.

پس کسانی که کلام او را پذیرفتند، تعمید گرفتند و در آن روز حدود سه هزار نفر به آنها اضافه شدند. مردم با ایمان آوردن به پیام رسولان درباره عیسی، قوم عهد جدید خدا شدند و می‌شوند. ما این را در روز پنطیکاست می‌بینیم، همانطور که پطرس مسیح را موعظه می‌کند و سه هزار نفر ایمان می‌آورند.

پیام کلیسای اولیه چه بود؟ پس از آنکه خداوند روح القدس را بر رسولان ریخت، پطرس این پدیده را با نقل قول از یوئیل ۲، ۲۸-۳۲ توضیح داد. پایان این نقل قول، پل ارتباطی خوبی با موعظه پطرس ایجاد کرد. آنگاه هر که نام خداوند را بخواند نجات خواهد یافت، اعمال رسولان ۲:۲۱، با نقل قول از یوئیل ۲:۳۲.

همانطور که در عهد جدید رایج است، پطرس نقل قول از خداوند عهد عتیق را به عنوان خداوند عیسی تفسیر می کند. پیام عهد جدید، پیام نجات به نام عیسی است. همانطور که سخنان بعدی پطرس نیز گواه آن است، عیسی محور پیام کلیسای اولیه است.

ای بنی اسرائیل، به این سخنان گوش فرا دهید. این عیسی ناصری مردی بود که خدا او را با معجزات شگفتی‌ها و نشانه‌هایی که خدا به وسیله او در میان شما انجام داد، به شما ثابت کرد، همانطور که خود می‌دانید. اعمال رسولان ۲:۲۲.

پطرس به آشنایی شنونده‌اش با رسالت زمینی عیسی، که توسط معجزات خدا از طریق او مشاهده شده است، اشاره می کند. سپس رسول بلافاصله به اصل موضوع می‌پردازد و در آیات ۲۳ و ۲۴ به مصلوب شدن و رستاخیز عیسی شهادت می‌دهد. پطرس واقعیت رستاخیز عیسی را شرح می‌دهد و آن را به عنوان تحقق پیشگویی عهد عتیق در مزمور ۱۶ و اعمال رسولان ۲: ۲۵-۳۲ معرفی می‌کند.

پطرس بر این واقعیت تأکید می‌کند که حواریون، در تحقق اعمال رسولان ۱:۸، شاهدان رستاخیز عیسی هستند. من نقل قول می‌کنم، خدا این عیسی را برخیزانده است، همه ما شاهد این هستیم، نقل قول نزدیک آیه ۳۲. پطرس پس از شهادت به مرگ و رستاخیز عیسی، همچنان از تعالی او سخن می‌گوید.

این، همراه با رستاخیز او، شامل عروج، جلسه و نزول روح القدس در پنطیکاست، آیه ۳۳ نیز می‌شود. او این را از کتاب مقدس نیز پشتیبانی می‌کند و به سخنان داوود در مزمور ۱: ۱۱۰ استناد می‌کند. خداوند به خداوند من اعلام کرد، در دست راست من بنشین تا دشمنان را زیر پای تو اندازم. اعمال رسولان ۲:۳۴-۳۵.

در مرحله بعد، پطرس پیام خود را در مورد عیسی به کار می‌برد. پس، ای خاندان اسرائیل، به یقین بدانید که خدا این عیسی را که شما مصلوب کردید، خداوند و مسیح قرار داده است، آیه ۳۶. پطرس در خطبه پنطیکاست خود، الگویی را مطرح می‌کند که در خطبه‌های خود در اعمال رسولان تکرار می‌کند.

در همان جمله، او ارزیابی یهودیان از عیسی را که با حمایت آنها از مصلوب شدن او مشهود است، در مقابل ارزیابی خدا از عیسی که با زنده کردن او از مردگان مشهود است، قرار می‌دهد. این الگو برای اولین بار در همان ابتدای خطبه پطرس، پس از نقل قول او از یوئیل ۲:۲۸-۳۲، ظاهر می‌شود. «این عیسی را شما به دست گناهکاران مصلوب کردید و کشتید. خدا او را برخیزانید.» اعمال رسولان ۲:۲۳-۲۴. پطرس با قدرت این الگو را در آیه ۳۶ تکرار می‌کند.

پس ای خاندان اسرائیل، جمیع شما به یقین بدانید که خدا این عیسی را که شما مصلوب کردید، خداوند «و مسیح قرار داده است.» این جمله‌ی کلیدی موعظه‌ی پنطیکاست پطرس است.

شنوندگان او در مصلوب شدن عیسی همدست بودند، اما خدای پدر او را برخیزانید و علناً او را خداوند و مسیح اعلام کرد. همانطور که روح القدس در تحقق اعمال رسولان ۱:۸ عمل می‌کند، سخنان رسولان تأثیر فوری و کوبنده‌ای بر شنوندگان او دارد. قلب آنها جریحه‌دار شد و از رسولان پرسیدند: ای برادران، ما چه باید بکنیم؟ آیه ۳۷.

پطرس در پاسخ دادن وقت را تلف نمی‌کند. توبه کنید و هر یک از شما به نام عیسی مسیح برای آمرزش گناهان خود تعمید بگیرید و هدیه روح القدس را خواهید یافت. آیه ۳۸

با اذعان به اینکه آنها در قتل مسیح خود نقش داشته‌اند، شنوندگان پطرس ممکن است خود را غیرقابل بخشش بدانند. خوشبختانه، حواریون آنها را چنین نمی‌دانستند، همانطور که پاسخ تسلی‌بخش پطرس نشان می‌دهد. این همان پاسخ تسلی‌بخش پطرس است.

بروس توضیح می‌دهد، نقل قول، پاسخ به طرز غیرقابل وصفی اطمینان‌بخش بود. هرچند باورنکردنی به نظر می‌رسد، پطرس به آنها گفت که حتی اکنون نیز امیدی وجود دارد. بگذارید از گناه خود توبه کنند و به سوی خدا بازگردند.

بگذارید آنها به نام عیسی تعمید بگیرند و به عنوان مسیح اعتراف کنند. آنگاه نه تنها بخشش گناهان را دریافت می‌کنند، بلکه موهبت روح القدس را نیز دریافت خواهند کرد. موهبتی که تنها چند ساعت قبل به خود حواریون عطا شده بود.

اف. اف. بروس، کتاب اعمال رسولان، تفسیر بین‌المللی جدید بر عهد جدید، صفحه ۷۵. این آیه سوالاتی را مطرح کرده است که به طور خلاصه به آنها خواهیم پرداخت. اول، توبه بدون ایمان به عنوان پاسخ مناسب به پیشنهاد نجات ذکر شده است.

به ندرت هر دو با هم ذکر شده‌اند. برای مثال‌هایی از ترکیب ایمان، توبه و ایمان به اعمال رسولان ۱۹:۲ و مراجعه کنید. اعمال رسولان ۱۹:۲، ۲۰:۲۱. و معمولاً یا توبه، اعمال رسولان ۵:۳۱، اعمال رسولان ۲۰:۲۱ یا ایمان، اعمال رسولان ۱۵:۹، ۲۶:۱۸ ذکر شده است که دلالت بر دیگری دارد، ۱۱:۱۸.

یک بار دیگر. به ندرت هر دو با هم ذکر می‌شوند. معمولاً یا توبه یا ایمان ذکر می‌شود و دیگری را نیز در بر می‌گیرد.

با هم، اعمال رسولان ۱۹:۴، ۲۰:۲۱. توبه به تنهایی، ۵:۳۱، ۱۱:۱۸. ایمان به تنهایی، ۱۵:۹، ۲۶:۱۸. این بدان معناست که تنها اشاره پطرس به توبه در اینجا مشکلی ایجاد نمی‌کند. رستگاری شامل رویگردانی از گناه، توبه و روی آوردن به مسیح است، همانطور که در انجیل به او پیشنهاد شده است، ایمان. بهتر است توبه و ایمان را دو روی یک سکه بدانیم.

دوم، بر اساس سخنان پطرس، توبه کنید و برای بخشش گناهان خود تعمید بگیرید. برخی، تولد دوباره از طریق تعمید را، چه برای نوزادان و چه برای بزرگسالان، آموزش داده‌اند. اگرچه چنین شمولی بر اساس این متن امکان‌پذیر است، اما با بقیه عهد جدید، از جمله بقیه کتاب اعمال رسولان، در تضاد است. دیوید پترسون در مورد تعمید درست می‌گوید.

این حقی نیست که بتواند برکات رستگاری را جدا از توبه و ایمان واقعی تضمین کند. «پترسون، اعمال» رسولان ۱۵۵.

تفسیر او انتخاب بسیار خوبی برای افراد تحصیل کرده و غیرمتخصص است. این تفسیر بر اساس مطالعه فراوان است، اما به زبانی واضح و قابل فهم با پاورقی‌هایی ارائه شده است که اگر واقعاً می‌خواهید به آن برسید، شما را به درک عمیق‌تری می‌رساند. سوم، همانطور که قبلاً به گفته پطرس اشاره شد، وعده برای همه کسانی است که دور هستند، هر که خداوند خدای ما را بخواند.

این کلمات، بشارت به غیریهودیان را پیش‌بینی می‌کنند، اگرچه رسولان احتمالاً آن را به عنوان اشاره به یهودیانی که در سراسر امپراتوری پراکنده بودند، درک می‌کردند. خداوند با فرستادن پطرس نزد کرنلیوس و با فراخواندن پولس به رستگاری به عنوان رسول غیریهودیان، درک آنها را اصلاح می‌کرد. چهارم، برخلاف دستور در پنطیکاست، در اینجا خداوند روح القدس را به عنوان هدیه‌ای پس از ایمان آوردن مردم می‌دهد.

آیه ۳۸. دیوید پترسون این موضوع عطا‌ی روح القدس را در کتاب اعمال رسولان از زاویه دید خود بررسی می‌کند. نقل قول: عطا‌ی روح القدس گاهی قبل و گاهی بعد از تعمید آب در زمینه‌های دیگر می‌آید.

یک بار دیگر آیات ۸:۱۱، ۱۴:۸-۱۷، ۱۷:۹-۱۸، ۴۴:۱۰-۴۸، ۵:۱۹-۶ را مقایسه کنید. عطا‌ی روح القدس گاهی قبل و گاهی بعد از تعمید آب می‌آید.

بخشید، و ۱۴:۱۷، ۱۷:۹-۱۸، ۴۴:۱۰-۴۸، ۵:۱۹-۶. به طرز شگفت‌آوری، روح القدس از ۸:۱۲، ۸:۱۱، طریق پیام قوی پطرس با هشدارش، نقل قول، از این نسل فاسد نجات یابید، آیه ۴۰، عمل کرد. و در نتیجه، در آن روز حدود ۳۰۰۰ نفر به آنها اضافه شدند، آیه ۴۱.

این اولین اشاره لوقا به رشد عظیم کلیسای اولیه است. همانطور که قبلاً دیدیم، او موارد بیشتری از این موارد را ارائه می‌دهد. این متن چیزهای زیادی در مورد هویت قوم خدا در عهد جدید برای آموزش به ما دارد.

آنها به عنوان کسانی توصیف می‌شوند که توبه می‌کنند و ایمان می‌آورند، همانطور که وقتی پیام رسولان درباره عیسی را می‌شنوند، چنین تصویری می‌کنند. آنها معتقدند که عیسی مصلوب شد و خدا او را در روز سوم برخیزانید تا پیشگویی عهد عتیق را تحقق بخشد و ثابت کند که او خداوند و مسیح موعود است. عیسی خداوندی است که گناهکاران را نجات می‌دهد، اعمال رسولان ۵:۳۱.

خداوند این مرد را به عنوان رهبر و نجات‌دهنده به دست راست خود بالا برد تا توبه و بخشش گناهان را به اسرائیل عطا کند، ۵:۳۱. در نتیجه، قوم خدا از طریق عیسی از بخشش گناهان بهره‌مند می‌شوند و تسلیم تعمید مسیحی می‌شوند. خداوند به قوم عهد جدید خود روح القدس را عطا می‌کند تا آنها را احیا و در آنها ساکن کند.

خداوند در مورد روح القدس بسیار بیشتر از آنچه در عهد عتیق به آنها آموخته بود، به آنها تعلیم می‌دهد. علاوه بر این، قوم خدا روح القدس را برای تقویت بشارت خود دریافت کرده‌اند. اگرچه رسولان در اعمال رسولان رهبری را بر عهده دارند، اما مطمئناً لارکین درست می‌گوید، نقل قول می‌کند که کل کلیسا و هر عضو باید این وظیفه را بر عهده بگیرد.

همه کسانی که تعالیم رسولان را دریافت می‌کنند، شاهد می‌شوند. بیل لارکین، اعمال رسولان، صفحه ۴۱. نمونه‌هایی از شهادت هر عضو در اعمال رسولان ۱۴:۲ و ۳:۲۲، ۱۵ تا ۱۸ و همچنین آیه ۲۰ آمده است.

و ۳، باب ۲۲:۱۵ تا ۱۸ و ۲۰. سومین بخشی که قوم خدا را در کتاب اعمال رسولان توصیف می‌کند ۱۴:۲، فعالیت‌های کلیسای اولیه در اعمال رسولان ۲:۴۲ تا ۴۷ است. لوقا در اعمال رسولان ۲:۴۲ بینشی در مورد برخی از فعالیت‌های حیاتی کلیسای اولیه ارائه می‌دهد.

می‌گیرم، و خود را وقف تعلیم رسولان و مشارکت، شکستن ESV آنها خودشان را وقف کردند، من این را از نان و دعاها کردند. اینها چیزهایی هستند که کلیسای اولیه در آنها شرکت می‌کرد. توجه داشته باشید که این فعالیت‌ها به صورت مشترک انجام می‌شد.

مؤمنان در زندگی یکدیگر سهیم بودند. البته ابتکار عمل فردی نیز دخیل بود، اما اتحاد به عنوان یکی از ویژگی‌های کلیسای اولیه برجسته بود. هر یک از آنها از رابطه شخصی با مسیح لذت می‌بردند و از این رابطه با هم لذت می‌بردند.

آنها با تسلیم خود به آموزه‌های رسولان، با سهیم شدن در زندگی خود در مسیح، با صرف وعده‌های غذایی مشترک، از جمله شام خداوند، و با دعا برای یکدیگر، مسیح را به اشتراک گذاشتند. ما هر یک از این چهار فعالیت را به نوبت بررسی خواهیم کرد. اول، مؤمنان اولیه خود را متعهد به جذب آموزه‌های رسولان کردند.

همانطور که در بررسی متن قبلی دیدیم، موعظه پطرس در پنطیکاست با آیات عهد عتیق از یوئیل ۲، مزبور ۱۱۰ آمیخته شده بود. اما توجه داشته باشید که در همان زمان، سخنان پطرس در موعظه ۱۶ حتی اگر از کتاب مقدس نقل قول نمی‌کرد، توسط شنوندگان به عنوان کلام خدا پذیرفته می‌شد. سخنان موعظه او معتبر بود، حقیقت خدا را آموزش می‌داد و شنوندگانش را در مورد چگونگی برقراری رابطه درست با خدا نصیحت می‌کرد.

هم کتاب مقدس و هم سخنان پطرس که به عنوان یک رسول بیان شده بود، برای الهیات و اخلاق معتبر بودند. آنها وحی الهی به زبان انسانی بودند، همانطور که کلام مکتوب خدا چنین است. و البته، تمام پیام‌های نبوی در عهد عتیق و جدید بخشی از کلام مکتوب خدا نشدند.

ما می‌گوییم کلام مکتوب از همه مهم‌تر است. اما سایر اعلامیه‌های نبوی نیز به همان اندازه حیاتی بودند. خداوند آنچه را که می‌خواست ما داشته باشیم، در کلام نبوی و رسولی مکتوب خود به ما عطا کرد.

هم کتاب مقدس و هم سخنان پطرس که به عنوان یک رسول بیان شده بود، برای الهیات و اخلاق معتبر بودند. آیا این بدان معناست که هر آنچه پطرس گفته است، به همین شکل بوده است؟ خیر. وقتی خانم پطرس به پطرس گفت که زباله‌ها را آنجا بگذارد، صرف نظر از اینکه پاسخ او چه بوده است، این وحی از جانب خدا نبود.

وقتی آنها به عنوان رسول از جانب خدا سخن می‌گفتند، سخنانشان وحی الهی بود. هر چقدر هم که این گفته والا به نظر برسد، حقیقت دارد. یهودیان مؤمن، موعظه رسولی پطرس را به عنوان کلام خدا پذیرفتند.

آنها توبه کردند و غسل تعمید گرفتند. دوم، مسیحیان اولیه خود را وقف رفاقت، سهیم شدن در زندگی خود وزن بیشتری نسبت به آنچه ما معمولاً، *koinonia* در مسیح کردند. ایده رفاقت در عهد جدید، کلمه یونانی به ایده رفاقت امروزی خود، قهوه و دونات در زیرزمین کلیسا، نسبت می‌دهیم، دارد.

به این آیات توجه کنید. خدا امین است. شما توسط او به مشارکت با پسرش، عیسی مسیح، خداوند ما، فراخوانده شده‌اید.

اول قرن‌تین ۱:۹. با کسانی که ایمان ندارند، زیر یوغ مشوید. زیرا چه شراکتی بین پارسایی و بی‌قانونی وجود دارد؟ یا چه رفاقتی بین نور و تاریکی؟ دوم قرن‌تین ۶:۱۴. فیض خداوند عیسی مسیح و محبت خدا و رفاقت روح القدس با همه شما باد. دوم قرن‌تین ۱۳:۱۳، دعای معروف.

اگر در مسیح دلگرمی، تسلی عشق، رفاقت روح، رفاقت و رحمتی هست، فیلیپیان ۲:۱. و سپس اول یوحنا آیات ۳ و ۵ تا ۷. آنچه دیده و شنیده‌ایم، به شما نیز اعلام می‌کنیم تا شما نیز با ما رفاقت داشته باشید، ۱ و در واقع، رفاقت ما با پدر و با پسرش، عیسی مسیح است. خدا نور است.

، و مطلقاً هیچ تاریکی در او وجود ندارد. اگر بگوییم که با او رفاقت داریم و در عین حال در تاریکی گام برداریم، دروغ می‌گوییم و به حقیقت عمل نمی‌کنیم. اگر در نور گام برداریم، همانطور که خود او در نور است، با یکدیگر رفاقت داریم و خون عیسی، پسر او، ما را از هر گناهی پاک می‌کند.

اول یوحنا ۱:۳، ۵ و ۷. در این متون عهد جدید، مشارکت راهی برای صحبت در مورد نجات خدا است که با مؤمنان به اشتراک گذاشته شده است تا آنها با پدر، اول یوحنا ۱:۳، با پسر، اول قرنتیان ۱:۹، اول یوحنا ۱:۳ و روح القدس، دوم قرنتیان ۱۳:۱۳، مشارکت داشته باشند.

فیلیپیان ۲:۱. این متون درباره نجات صحبت می‌کنند، اینکه مسیحیان می‌توانند با پدر، پسر و روح القدس مشارکت داشته باشند. و بس. اول یوحنا ۱ به طور خاص آموزنده است زیرا مشارکت مؤمنان با خدا، پدر و پسر، و مشارکت مؤمنان با سایر مؤمنان، با یکدیگر را ترکیب می‌کند.

این ما را به اعمال رسولان ۲:۳۲ بازمی‌گرداند. رفاقتی که مؤمنان با هم دارند، اول از همه، به اشتراک گذاشتن نجات خدا با ماست تا ما با پدر، پسر و روح القدس شریک شویم. از این رفاقت با الوهیت، ما نیز با یکدیگر رفاقت داریم. اعمال رسولان ۲:۳۲. غلاطیان ۲:۹ را مقایسه کنید. بنابراین، مؤمنان اولیه در رفاقت خدا با خود در نجات، با یکدیگر شریک بودند.

آنها در امور مسیح، حیات جاودان و بخشش گناهان سهیم بودند. واقعاً رفاقت آنها غنی و پربار بود. جای تعجب نیست که این امر گاهی اوقات منجر به تقسیم داوطلبانه دارایی‌ها نیز می‌شد، همانطور که آیات بعد از اعمال رسولان ۲:۴۲ نشان می‌دهد.

سوم، مؤمنان در شکستن نان سهیم بودند. لوقا در نوشته‌های خود سه بار به شکستن نان اشاره می‌کند. لوقا ۲۴:۳۵. سپس آنها شروع به توصیف آنچه در جاده عمواس اتفاق افتاده بود، معنای آن و اینکه چگونه او خود، عیسی، را در شکستن نان به آنها شناسانده بود، کردند.

اعمال رسولان ۲۴:۳۵. اعمال رسولان ۲:۴۲. آنها خود را وقف تعلیم رسولان، مشارکت، شکستن نان و دعا کردند. اعمال رسولان ۲:۴۲. اعمال رسولان ۲۰ و آیه ۷. در روز اول هفته، ما برای شکستن نان جمع شدیم پولس با آنها صحبت کرد و از آنجایی که قرار بود روز بعد آنجا را ترک کند، تا نیمه شب به صحبت ادامه داد.

اعمال رسولان ۲۰ و آیه ۷. واعظی پرحرف. در مورد اینکه این شامل چه چیزی می‌شود، اختلاف نظر وجود دارد. دیوید پترسون این را انکار می‌کند که «شکستن نان» به شام خداوند اشاره دارد، و در عوض معتقد است که اعمال رسولان ۲:۴۲، «به وضوح به وعده‌های غذایی مشترکی که شاگردان اولیه در خانه‌هایشان می‌خوردند اشاره دارد، آیه ۴۶». تفسیر پترسون بر اعمال رسولان صفحه ۱۶۱. این تفسیر دقیقی از این واقعیت است که شاگردان، نقل قول می‌کنند، در آیه ۴۶ نان را از خانه‌ای به خانه دیگر تقسیم می‌کردند.

اما آیا این تفسیر صحیحی از آیه ۳۲ و به ویژه ۲۰ و آیه ۷ است؟ من به طور گذرا اشاره می‌کنم که لوقا نیز به یک وعده غذایی مشترک اشاره دارد. من در لوقا ۲۴، در عبارت مربوط به جاده، شام خداوند ۲۴:۳۵ را نمی‌بینم. آیا وقتی او نان را پاره کرد، قلب ما نسوخت؟ این شام خداوند نیست.

این غذایی است که عیسی در راه عماتوس با شاگردانش خورد. دیگر محققان عهد جدید اشاره احتمالی به روح القدس را در آیه ۲:۳۲ و اشاره قطعی به روح القدس را در آیه ۲۷ می‌بینند. بروس در مورد آیه ۴:۳۴ «نوشت»: «شکستن نان در اینجا چیزی بیش از خوردن معمولی غذا با هم است».

بدون شک به برگزاری منظم شام خداوند اشاره شده است، نقل قول نزدیک اف. اف. بروس، کتاب اعمال رسولان، صفحه ۷۹. برای آیه ۲۷، او معتقد است، نقل قول نزدیک، شکستن نان احتمالاً به معنای یک وعده غذایی دسته جمعی است که در جریان آن عشای ربانی برگزار می‌شده است، نقل قول نزدیک

بروس، کتاب اعمال رسولان، ۴۰۸. مارشال شکستن نان در آیه ۴:۳۲ را اصطلاح لوقا برای آنچه پولس شام خداوند می‌نامد، می‌داند و معتقد است که آنها در آیه ۲۰ و آیه ۷ به همان شیوه برای شکستن نان جمع شدند. هاوارد مارشال، اعمال رسولان، تفسیر عهد جدید تیندل، جلد جایگزین، صفحات ۸۳ و ۳۲۵. ما موافقیم که آیه ۴:۳۲ احتمالاً به شام خداوند که به عنوان یک وعده غذایی دسته جمعی برگزار می‌شود اشاره دارد و آیه ۲۰ و آیه ۷ قطعاً به دلیل زمینه کلیسایی این موضوع را تأیید می‌کند.

در روز اول هفته، ما برای شکستن نان جمع شدیم «پولس با آنها صحبت کرد، اعمال رسولان ۲۰ و آیه» پترسون انصاف را رعایت می‌کند وقتی که اگرچه با جی. بوهم مخالف است، اما نتیجه‌گیری بوهم را در ۷ پاورقی ذکر می‌کند. نقل قول، وعده غذایی در ۲۰ و آیه ۷ در چارچوب مأموریت پولس باید همان وعده غذایی فرقه‌ای باشد که پولس آن را به عنوان شام خداوند در اول قرن‌تین ۱۱ و آیه ۲۰ توصیف کرده است.

پترسون، اعمال رسول، صفحه ۱۶۱، یادداشت ۱۰۹، به نقل از جی. بوهم، فرهنگ الهیات عهد جدید، جلد صفحه ۷۳۱. کیتل، ۳۷۳۱. چهارم، مسیحیان خود را وقف دعا می‌کردند، ۳.

آنها نه تنها عطش مشترکی برای الهیات رسولی، به اشتراک گذاشتن مسیح با یکدیگر و شرکت در شام خداوند داشتند، بلکه خود را وقف دعاهای دسته جمعی می‌کردند. لارکین با هوشمندی خاطرنشان می‌کند، نقل قول می‌کند که لوقا دعا را به عنوان بخش جدایی‌ناپذیر از زندگی کلیسا به تصویر می‌کشد. این پیوند اساسی بین عیسی و قومش است، زیرا آنها کار پادشاهی او را تحت هدایت و قدرت او انجام می‌دهند.

لارکین، اعمال رسولان، صفحه ۶۱. در سخنرانی بعدی خود، این موضوع را ادامه خواهیم داد و به بررسی قوم خدا در عهد جدید در کتاب اعمال رسولان ادامه خواهیم داد.

این دکتر رابرت ای. پترسون در تدریس خود در مورد الهیات لوقا-اعمال رسولان است. این جلسه ۱۴، پترسون، کلیسا در اعمال رسولان، بخش ۱ است.